

ת"פ 42037/09/15 - מדינת ישראל, תביעות ירושלים נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 42037-09-15 מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ 66832-11-17 מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ 72076-12-18 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	תביעות ירושלים
	נגד
	פלוני
ע"י ב"כ עו"ד אחמד אבו קטיש	הנאשם

גזר דין

כתבי האישום

נגד הנאשם תלויים ועומדים שלושה תיקים פלייליים שענינם דומה, אשר צורפו כך שנדונו במסגרת דיונית אחת.

ת"פ 42037-09-15 (להלן - **התיק הראשון**) - בתיק זה תוקן כתב האישום במסגרת הסדר טיעון שכלל גם הסכמה עונשית שעיקרה עונש של של"ץ (לכך אתייחס בהמשך).

על-פי האישום הראשון, ביום 12.7.2015 איים הנאשם על אשתו על רקע ויכוח ביניהם, לבל תספר לאחיה, שאחרת ידקור אותו.

על-פי האישום השלישי, ביום 3.4.2015, תקף הנאשם את אשתו בכך שהיכה אותה בראשה עד שנתקפה סחרחורת ונפלה לרצפה.

בגין מעשים אלו הודה הנאשם והורשע בביצוע עבירות אימים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**), ותקיפה סתם של בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק.

ת"פ 66832-11-17 (להלן - **התיק השני**) - גם בתיק זה תוקן כתב האישום, והוא צורף לתיק הראשון. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 2.7.2017, במהלך ויכוח בין הנאשם לאשתו, היכה אותה הנאשם בידיו, הכניס אצבעו לעינה הימנית וגרם להמטומה, ומנע ממנה להתקשר למשטרה תוך שאסר עליה לספר לאיש ואסר עליה לומר דבר. בגין מעשים אלו הודה הנאשם והורשע בביצוע עבירות של תקיפה חבלנית כלפי בת זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק, ושיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244.

ת"פ 72076-12-18 (להלן - **התיק השלישי**) - מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 4.10.2018, עת התווכחו הנאשם ואשתו על החזרת הילדים ממסגרות הלימוד, איים הנאשם כי יזרוק את הילדים ליד תחנת האוטובוס. בגין כך יוחסה לנאשם עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק.

רישום פלילי

לנאשם רישום פלילי הכולל שתי הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2010 ביחס לריבוי עבירות מרמה ורכוש משנת 2008, בגין הוטל על הנאשם עונש מאסר של 14 חודשים, והראשונה משנת 2009 ביחס לעבירות רכוש ואלימות משנת 2008 בגין הוטל עליו עונש של 30 חודשים במעון נעול ומאסר על-תנאי.

מהלך הדיון

ראשית יוער, כי התיק השני צורף לתיק הראשון ביום 3.6.2018, לאחר שכבר הושג הסדר לעונש בתיק הראשון, כך שכעת ההסדר אינו רלבנטי עוד.

שנית, לאחר שהנאשם נשלח לשירות המבחן, הוא השתלב בטיפול לאורך תקופה, ובגין כך נדחה הדיון מעת לעת. שירות המבחן עצמו המליץ על צירוף מכלול התיקים.

חוות דעת פסיכיאטרית

לבקשת הסניגור, הופנה נאשם לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית מאת הפסיכיאטר המחוזי. מחוות הדעת שנערכה ביום 10.1.2017 עולה, כי בשנת 2011 שהה הנאשם במעון "נווה מנשה" ואובחן כאימפולסיבי ולא שקט, ככל הנראה על-רקע הפרעת אישיות אורגנית. בבדיקה הנוכחית, התרשם הפסיכיאטר כי הנאשם אינו מגלה תסמינים של פסיכוזה וכן אין לו ליקויים בחשיבה. הפסיכיאטר סבר, כי הנאשם אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין (זאת בנוגע לתיק הראשון כששאלה זו לא עלתה ביחס לתיקים האחרים).

תסקירי שירות המבחן

כאמור, הדיון בעניינו של הנאשם נדחה מספר פעמים לנוכח שילובו של הנאשם בטיפול, תחת פיקוח שירות המבחן.

מהתסקיר שהוגש ביום 27.5.2018 עולה, כי הנאשם (כיום) כבן 31, נשוי כ-7 שנים לאשתו המתלוננת ולהם שני ילדים

קטנים. הוא עובד מזה מספר שנים כמפעיל ציוד מכני הנדסי כבד בחברה ושומר על יציבות תעסוקתית. בילדותו אובחן כסובל מהפרעות קשב וריכוז, התנהגותו אופיינה כאימפולסיבית וכאלימה לעתים, והוא שולב במסגרות חוץ ביתיות. הוא החל לצרוך קנביס בגיל 17 וכן צרך אלכוהול. במסגרת וועדת אבחון שנערכה לנאשם בשנת 2008, הוא אובחן כמי שאינו סובל מליקוי שכלי, אך כבעל הפרעת אישיות אנטי-סוציאלית. בעקבות הצטברות עבירות רכוש הוא נשלח למאסר ממושך של כ-4 שנים, במסגרתו טופל גם פסיכיאטרית. עם צאתו מהכלא, הנאשם שיקם את חייו, נישא, הוליד ילדים והשתלב בעבודה מסודרת, בה הוא רואה מקור משמעותי ליציבות. שירות המבחן, שנפגש עם המתלוננת מסר כי מערכת היחסים ביניהם תוארה כמתוחה, וכמלווה, לעתים, באלימות מילולית ופיזית, כפי שבאה לידי ביטוי בכתבי האישום. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נטל אחריות מלאה למעשיו, הביע חרטה, וקיים בו רצון עז לנהל אורח חיים נורמטיבי למענו ולמען משפחתו. כמו-כן התרשם שירות המבחן, כי הנאשם מעוניין מאוד בטיפול, ועל-כן המליץ על דחיית הדיון על-מנת לבחון אפשרות זו הלכה למעשה. הדיון אכן נדחה.

בתסקיר נוסף מיום 11.11.2018, דיווח שירות המבחן, כי הנאשם השתלב בשלב ראשון בתהליך טיפולי פרטני. עוד ציין שירות המבחן כי אירע אירוע אלימות בין בני הזוג - האירוע נשוא האישום השלישי מיום 4.10.2018 - שבגינו אף נעצר הנאשם ליממה. הדיון נדחה שוב על-מנת לבחון את דבקות הנאשם בטיפול.

בתסקיר מיום 2.3.2019 דיווח שירות המבחן, כי הנאשם השתלב בהצלחה בטיפול קבוצתי, הוא נוטל בו חלק פעיל ומגיע לכל המפגשים, ועל-כן ביקש לדחות את הדיון, כפי שהדבר נעשה.

בתסקירו מיום 2.7.2019 ציין שירות המבחן, כי הנאשם סיים את הטיפול הקבוצתי בהצלחה, ונטל עמו כלים, בהתאם ליכולותיו ומגבלותיו. עוד ציין שירות המבחן, כי משיחות עם הנאשם והמתלוננת עלה, כי חל שיפור משמעותי ביחסים שבין השניים ובמשפחה בכלל, והמתלוננת העריכה, כי יש לטיפול השפעה ישירה על תוצאה זו. המתלוננת הדגישה את החשש מפני הטלת עונש שיגדע את מקור פרנסתו של הנאשם - אשר מהווה עבורו עוגן חשוב ומרכזי ביציבות הנוכחית ובטיפול בהתנהגותו. מעבר לכך סברה המתלוננת, כי על הנאשם לחדש את הטיפול הפסיכיאטרי, שהפסיק לאחרונה, וזאת על-מנת לשמר את הישגיו. שירות המבחן המליץ, לנוכח כל זאת, על הטלת של"ץ בהיקף נרחב, צו מבחן ומאסר מותנה.

בתסקירו מיום 22.9.2019, חזר שירות המבחן על המלצותיו תוך שהדגיש שבמהלך תקופת הדחיה, ולמעשה, בשנה האחרונה, לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים.

בתסקיר מיום 16.12.2019 עמד שירות המבחן על השינוי שהתחולל בנאשם, ולתחושת המתלוננת, כי השינוי הוא אכן אמיתי ומשמעותי. מעבר לכך, ציין שירות המבחן את המוטיבציה של הנאשם לערוך שינוי חיובי ביחסי המשפחה, כפי שאכן מתחולל בפועל. השירות עמד על תחושת המתלוננת, כי ישנה חשיבות לאפשר לנאשם לחזור ולקבל טיפול פסיכיאטרי באופן קבוע ורציף, וכן עמד על חששה מפני ענישה, שתגדע את מקור פרנסת המשפחה ותביא להרעה במצבו של הנאשם והמשפחה גם יחד. שירות המבחן חזר על המלצתו האחרונה.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה הדגיש בטיעוניו את חומרת העבירות והישנותן. בתיק הראשון והשלישי עתר למתחם שבין עבודות שירות ל-18 חודשים בפועל, ובתיק השני עתר למתחם שבין 6 ל-18 חודשים. הוא עתר להטיל על הנאשם עונש מצטבר של 18 חודשי מאסר בפועל, קנס, מאסר על-תנאי, התחייבות ופיצוי שישולם למתלוננת.

מאידך, הסניגור עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן.

במועד שמיעת הטיעונים לעונש שמעתי הן את המתלוננת והן את הנאשם, אשר שבו על הדברים שעלו מתסקיר שירות המבחן.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - עבירות של אלימות במשפחה פוגעות במרקם הרגיש ביותר של חיינו - היחסים בין בני משפחה המקיימים קשרים קרובים, מטבע הדברים. פגיעה באדם בתוך ביתו יורדת לשורש חירותו של אדם ולתחושת הביטחון שלו, שכן אם בביתו לא יחוש בטוח, כיצד יוכל לחוש בטוח ביתר מעגלי חיו? מכאן שיש לייחס לפגיעות מסוג זה חומרה יתירה. בענייננו, הצטברות האירועים והמועדות לביצועם מלמד על פגיעה בינונית בערכים המוגנים.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם:

אשר לתיק הראשון - אין מדובר בעבירות מתוכננות, אלא בעבירות המלמדות על התלהטות היצרים ועל חוסר יכולת לשלוט בכעסים מצד הנאשם; בשני האישומים הנאשם מדגים כי כוחו השלילי לא רק במילים פוגעות אלא גם במעשים פוגעניים של ממש; הנאשם אחראי לאותם מעשים, ואין כל הצדקה לביצועם; באישום הראשון הפחיד הנאשם את המתלוננת ובאישום השלישי פגע בה פיזית עד שנתקפה סחרחורת ונפלה; בשל מאפייניו של הנאשם, כפי שעמד עליהם שירות המבחן, יש לו קושי לשלוט בכעסיו - עניין שקיבל מענה טיפולי, שלא היה מעורב בו בעת ביצוע האירועים; המעשים מלמדים כי הנאשם מתייחס לאשתו שלא בכבוד, וחש שהוא יכול להתעמר בה ככל העולה על רוחו.

אשר לתיק השני - גם כאן אין מדובר במקרה מתוכנן, אלא בתוצאה של חוסר יכולת הנאשם לשלוט בכעסו ולתעלול להתנהגות נורמטיבית ומקובלת בדמות פתרון ויכוח או סכסוך בדרכי נעם; הנאשם אחראי למעשים באופן מלא; הנאשם גרם למתלוננת הן חבלות פיזיות והן צלקות נפשיות, כשחומרת הפגיעות יכולה הייתה להיות קשה יותר; הערותי לגבי אופן התנהלות הנאשם כלפי אשתו ויכולתו לשלוט בעצמו, נכונות גם לתיק זה.

אשר לתיק השלישי - שוב, מדובר באירוע לא מתוכנן שנובע מחוסר יכולת הנאשם לשלוט בכעסיו; מדובר באיום כלפי ילדיו, שמשמעותו העיקרית, הותרתם ללא השגחה תוך סיכונם אגב כך. אין מדובר באיום ברף גבוה, אך מדובר באיום מכוער בנסיבות העניין; הנזק מאיומים הוא הטלת מורא על המאויים במישרין או בעקיפין (במקרו), והחומרה שבאיומים הוא עצם הפחד מהתממשותם הניטע בקורבן.

מדיניות הענישה הנהגת - בעבירות מעין אלו, מנעד הענישה הוא נרחב ויכול לנוע בין מאסר על-תנאי ושל"ץ ועד עונשי מאסר בפועל, ואף לתקופות דו-ספרתיות. ברע"פ 11/15 **פלוני** נ' **מ"י** (מיום 20.1.2015) בנסיבות של שני אירועי תקיפה חבלנית של בת זוג ואיומים, אושר מתחם ענישה שבין 6 ל-15 חודשי מאסר, והנאשם נדון ל-7 חודשי מאסר בפועל; ברע"פ 3077/16 **פלוני** נ' **מ"י** (מיום 2.5.2016) בנסיבות של תקיפה אגב משיכת שערות ראשה של בת הזוג, הטחת ראשה בקיר וחניקתה, אושר מתחם ענישה בין מאסר קצר בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל, ונגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר ממש; ברע"פ 2323/17 **פלוני** נ' **מ"י** (מיום 12.6.2017) אושר מתחם שבין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשים בהתייחס למקרה של תקיפה חבלנית, איומים והיזק לרכוש בארבעה מקרים, ושם נגזר על הנאשם עונש של 70 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות; ברע"פ 6466/17 **פלוני** נ' **מ"י** (מיום 18.9.2017) אישר בית המשפט העליון מתחם ענישה ביחס לאירוע תקיפת בת זוג במכות (מתוך 3 אירועים) שבין מאסר על-תנאי למאסר של מספר חודשים. שם נגזר על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר, אך דובר בנסיבות חמורות ממקרו; בע"פ (י-ם) 11194-01-16 **מ"י** נ' **פלוני** (מיום 6.12.2016), אישר בית המשפט המחוזי מתחם ענישה שבין של"ץ נרחב במקרים חריגים, ובדרך כלל עבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר, בנסיבות של 3 מקרי תקיפה חבלנית של בת-זוג;

מתחם הענישה - בין האירועים לא מתקיים קשר הדוק, ולכן אתייחס לכל אירוע (לרבות כל אישום בתיק הראשון) כאל אירוע נפרד.

אשר לתיק הראשון - לגבי האישום הראשון, קובע מתחם שבין מאסר על-תנאי ושל"ץ ועד 3 חודשי מאסר. לגבי האישום השלישי - קובע מתחם שבין של"ץ נרחב ועד 8 חודשי מאסר.

אשר לתיק השני - קובע מתחם שבין של"ץ נרחב ומאסר על-תנאי, ועד 12 חודשי מאסר.

אשר לתיק השלישי - קובע מתחם שבין מאסר על-תנאי ושל"ץ ועד 3 חודשי מאסר.

גזירת הדין תהא באופן משוקלל ביחס לכל המתחמים שקבעתי.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: למרות עברו הפלילי של הנאשם, הרי שכפי ששירות המבחן ציין, מאז שחרורו הוא התחתן, הפך לאב לשני ילדים, והשתלב בהצלחה בעבודה עליה הוא שומר מזה שנים, כאשר עבודה זו מהווה עוגן חיובי לו ולמשפחתו אותה הוא מפרנס. לכן, בהקשר זה, שליחתו למאסר ולו בעבודות שירות, יגדע בהכרח את מקור פרנסתו, והדבר יפגע בראש ובראשונה במתלוננת ובילדיהם המשותפים, יעכיר חזרה את האווירה בבית ויחמיר את המצב המשפחתי. מעבר לכך, יהיה בכך להוריד לטימיון את המאמצים הטיפוליים שעשה

הנאשם, ולטעמי, החברה והנאשם ומשפחתו כאחד, יצאו נפסדים מכך לטווח הקצר ובעיקר, לטווח הארוך; הנאשם נטל אחריות למעשים, הודה בשלושה תיקים נפרדים וחסך משאבים ציבוריים רבים, והשתלב בטיפול שירות המבחן, ולמרות קשייו ההתנהגותיים כעולה מחוות הדעת ומהתסקירים, הצליח להפיק, כמירב יכולתו, תועלת רבה מהטיפול, ולראיה - השיפור במצב הדברים בבית, והיעדר פתיחת תיקים חדשים, **לאחר** שהשתלב בטיפול (האירוע נשוא התיק השלישי, אירע לפני שילובו בטיפול).

המיקום במתחם - אלמלא הנסיבות עליהן הצביע שירות המבחן בתסקירו ובמיוחד - דאגתה של המתלוננת מאובדן מקור פרנסתו של הנאשם כתוצאה מהטלת מאסר (ולו בעבודות שירות), אני סבור כי יש למקם את הנאשם בתחתית המתחמים שקבעתי. אני סבור כי הטלת של"ץ נרחב, מאסר מותנה, התחייבות וצו מבחן על הנאשם - שיבטיח, בין היתר, השתלבות בטיפול המשיך וטיפול נפשי - יהוו מעטפת הולמת לנסיבות הייחודיות בהן נתונים הנאשם ובני משפחתו. מעבר לדרוש אציון, כי אלמלא שיקול משמעותי זה, היה מקום להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות לנוכח ריבוי המקרים.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 8 חודשי מאסר בפועל שלא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת אלימות כלפי בן משפחה בתוך שלוש שנים מהיום, למעט עבירת איומים;
- ב. 4 חודשי מאסר בפועל שלא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם עבירת איומים כלפי בן משפחה בתוך שלוש שנים מהיום;
- ג. 450 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו לא לפני 1.9.2020 במקום השמה שיקבע שירות המבחן על-פי תוכנית שיגיש לבית המשפט בתוך 30 ימים, ובפיקוחו. הנאשם הזהר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משיביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדיון מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הרשעה והטלת מאסר בפועל;
- ד. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים מהיום. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר.
- ה. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות כלפי בן משפחה לרבות איומים כלפי בן משפחה, במשך שנתיים. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

עמוד 6

ניתן היום, ב' תמוז תש"פ 24 יוני 2020, במעמד הצדדים.